

det udmærket ordnes, for det skal selvfølgelig være ens for København og Frederiksberg og alle Landets andre Kommuner. Og det, at de københavnske og frederiksbergske Grundskatter er stillede lige, kan kun være en Fordel under de fremtidige Forhandlinger om en Grundværdistigningsafgift.

Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) sagde, at det ikke var rigtigt, at der i Frederiksberg havde været Enstemmighed om at ønske det foreliggende Lovforslag. Der var et stort Mindretal, 7 Medlemmer af 15, som havde krævet det Supplement, som ligger i en kommunal Værdistigningsafgift, optaget i Lovforslaget. Men det ærede Medlem sagde selv, at de ikke havde været imod det, fordi de ikke anerkendte Princippet i det. Det er vist rigtigt. Dette Mindretal paa 7 Medlemmer havde anerkendt det rigtige i det her foreslaaede, men de havde krævet noget mere med, men da dette mere absolut maatte hænge sammen med noget tilsvarende for Landets øvrige Kommuner, og da det ikke kan opnaas nu, synes jeg nok, Ministeriet er berettiget til at tage det, hvorom der, saa vidt jeg har forstaaet, fra alle Sider har været Enighed.

Jeg skal ikke forlænge Debatten yderligere. Jeg har forstaaet, at alle med Undtagelse af det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds i Virkeligheden er enige om, at man i Hovedsagen bør tage Lovforslaget, som det foreligger, maaske med enkelte Ændringer, hvorom der kan forhandles i et Udvalg. Jeg udtaler min Tilfredshed med, at der saaledes synes at kunne opnaas Enighed om Lovforslaget, saaledes at Frederiksberg Kommune allerede fra 1. April 1913 kan begynde at bruge de nye Regler ved Paaligging af Grundskat.

**Hvidberg:** Til det ærede 10de kongevalgte Medlem (Enevold Sørensen) og det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) skal jeg sige, at den Opfattelse er ikke rigtig, at det kun var Grundejernes Ønske at faa Grundskatterne fikserede. Det er et Ønske, der næres af saa godt som hele Befolkningen, fordi den paa en vis Maade lider under de nuværende Forhold, idet der er stor Fare for, at Byggeforholdene bliver uheldige. Der er, som jeg før sagde, ingen

Byggelyst i Øjeblikket, fordi man er bange for, at Grundskatterne skal stige i temmelig høj Grad i de kommende Aar. Til det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds skal jeg videre sige, at jeg har ikke den Ære at være Ordfører for selve Lovforslaget. Jeg maa nøjes med dette, at jeg af min Gruppe er anmodet om at indlede Forhandlingerne her i Salen paa dens Vegne.

Det ærede Medlem sagde, at det foreliggende Lovforslag betød, hvis det blev vedtaget, en Milliongave til Grundejerne. Det forstaaer jeg ikke. Køber jeg en Ejendom, køber jeg den med det for Øje, at der paa den hviler Skatter og Afgifter o. s. v. af en vis Størrelse, og derefter betaler jeg Ejendommen. Men det er klart, at jeg ikke vilde købe Ejendommen, hvis jeg havde Formodning om, at Afgifter og Skatter et halvt eller helt Aar efter vilde stige i betydelig Grad; jeg kan i hvert Fald ikke give det samme for den. Med andre Ord, der vil ikke komme den Orden i Køb og Salg, som naar Skatterne er fikserede, baade Køberen og delvis Sælgeren er bange. Det foreliggende Lovforslag vil netop føre til det, jeg før kaldte stabile Forhold, og det er dem, vi i saa høj Grad længes efter at faa.

Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) vilde ikke gaa med til Lovforslaget delvis af samme Grund som det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds; han vilde have en Grundværdistigningsskat med i Lovforslaget. Men den Tanke finder jeg ganske absurd, at en enkelt lille Plet delvis skulde have Grundværdistigningsskat, medens noget saadant ikke er gennemført andre Steder. Sagen er ganske simpelt den, at Spørgsmaalet om en Grundværdistigningsskat er et principielt Spørgsmaal, der angaar det hele Land og ikke kan løses for en enkelt Kommune eller paa et enkelt Sted. Det vilde være absurd, om det blev løst for denne Kommune isoleret, hvorved dens Beboere blev stillede i Modsætning til hele det øvrige Land. Navnlig vilde det jo berøre Grundejerne i høj Grad i denne enkelte Kommune. Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) sagde, at man skulde søge at faa de to Kommuner, København og Frederiksberg, smeltede sammen. Han brugte det Udtryk, at Frederiksberg laa helt inde i København, helt